

LIBRIS

We know
books

GHEORGHE DICULESCU NEAGOE

Profesor universitar doctor

Membru titular al Academiei de Științe Medicale

**RELIGIE
ȘTIINȚĂ
OCULTISM
ADEVĂR**

EDITURA MEDICALĂ

București, 2006

CUPRINS

PREFAȚĂ	7
INTRODUCERE.....	9
RELAȚIILE ADVERSE DINTRE ȘTIINȚĂ, RELIGIE ȘI PARAPSIHOLOGIE.....	17
DIVINITATEA	69
INFO-ENERGO-MATERIA	91
CREȘTINISMUL	98
Documente care-L atestă pe Isus Hristos.....	112
Testul bibliografic, al documentelor scrise care ne stau la dispoziție	114
Testul dovezilor istorice interne.....	114
Testul dovezilor istorice externe, din afara Noului Testament.....	117
Sentința de condamnare la moarte a lui Isus Hristos.....	120
Revizuirea procesului lui Isus Hristos	122
Cine și-ar da viața pentru o minciună, în absența convingerii ferme?	124
A treia mare minune divină, după Înviere și Pogorârea Duhului Sfânt (în ziua cincizecimii): creștinarea lui Saul	129
Alte argumente privind Învierea și divinitatea lui Isus Hristos.....	133
Minunea Sfintei Luminii din anul 1421.....	150
Mărturii despre Sfânta Lumină	151
Iosofat Monahul despre Sfânta Lumină.....	152
Sfântul Ioan Iacob Românul despre Sfânta Lumină	153
Argumente teologice confirmate istoric, științific.	
Scriptura este Cuvântul lui Dumnezeu	164
Dovezi că Scriptura este Cuvântul lui Dumnezeu	165
Diferența dintre Vechiul și Noul Testament	175
Răscumpărarea lumii.....	178
Făgăduințele Noului Testament	185
Concluzii	189
SECTELE	191
ORIGINEA, DIMESIUNILE ȘI STRUCTURA UNIVERSULUI.....	210
SPIRITELE UNIVERSULUI	215
Îngerii și sfinții	215
Demonii.....	223
OZN-urile și extraterestrii sunt spirite	276
Mesaje extraterestre	276
Fenomenele OZN de pe alte planete.....	316
Sufletele oamenilor	330
OMUL - ENIGMA EXISTENȚEI SALE.....	333
1. Crearea Universului	333
2. Crearea omului.....	338

3. Misterele originii și existenței omului	342
4. Omul ca cel mai evoluat robot biologic terestru	353
5. Populațiile terestre și universale	363
6. Căderea și recuperarea omului. Scopul existenței lui pe Terra	366
MARILE MISTERE TERESTRE ȘI EXTRATERESTRE	373
LEGI UNIVERSALE DIVINE	389
1. "Legea echilibrului universal prin compensație" sau "Legea autoprotecției universale a Divinității și creației Sale" sau "Legea evoluției prin sacrificiu"	389
2. "Legea necesității absolute a continuității neîntrerupte a legăturii protective, de subordonare și de slujire a creației față de Creatorul sau"	402
3. "Oricare creație inteligentă nu poate să apară spontan, din haos, ea nu poate fi decât opera unui creator mult mai inteligent"	408
4. "Dovada existenței oricărui creator, inteligența și celelalte calități ale lui trebuie să existe imprimare în creația sa"	409
5. "Legea limitării cunoașterii creatorului de către creația sa"	409
6. "Legea scopului existenței entităților inferioare pentru cele superioare și a întregului univers pentru Creatorul său"	409
7. "Legea dependenței creației (omului) față de Creatorul său, prin limitarea programată a existenței, libertății și cunoașterii umane"	410
8. "Legea conservării universale și infinite a creației după voia Creatorului"	412
9. "Legea evoluției spre perfecțiune a întregului univers, a întregii creații, inclusiv a noastră, a oamenilor, și a sufletelor noastre"	413
10. "Legea echității, a compensației universale sau a cauzalității (cauză→efect), în baza căreia, ceea ce se seamănă, aceea se culege"	413
11. "Legea analogiei, asemănării, în baza căreia, cum e sus, așa e și jos, cum e în microcosmos așa e și în macrocosmos. «precum în cer așa și pe pământ»"	413
12. "Legea rezonanței, în baza căreia se adună și pot forma o comunitate, o familie, un grup de indivizi, numai cei ce se aseamănă anatomic, biologic, comportamental, spiritual și care sunt în rezonanță (compatibilitate) de câmp energetic, sau de structură chimică"	414
13. "Legea intercomunicării, colaborării și trecerii dintre cele două lumi (materială și spirituală), în diverse moduri (viziuni, vise, posedare, ședințe de spiritism, fenomene OZN), inclusiv prin materializare și dematerializare"	414
14. "Legea înregistrării absolut identice și pentru totdeauna a tot ce se petrece în univers"	415
RAZVRĂTIREA CREAȚIEI	418
ANTIHRIST ȘI ANTICREȘTINISMUL MODERN	420
ILUZIA REÎNCARNĂRII	457
1. Reîncarnare sau amăgire malefică?	457
2. Argumente biblice	469
3. Alte argumente	474
4. Evoluția posibilă a corpurilor energetice și a sufletului	476
5. Reîncarnare sau "posedare"?	483
6. Legea incompatibilității energetice și fixării spiritelor pe nivele diferite ale universului, corespunzătoare câmpurilor lor energetice	491
7. Care este adevărul?	493
8. Reîncarnare sau metamorfozare?	497
9. Concluzia reîncarnării	503
10. Goana după nemurire	506

SFÂRȘITUL LUMII.....	508
1. Disperarea sfârșitului posibil al Terrei.....	508
2. Sfârșitul omenirii între "DA" și "NU".....	512
DEZASTRELE NECUNOAȘTERII.....	519
POSTFAȚĂ.....	527
BIBLIOGRAFIE.....	533
ILUSTRĂȚII.....	553

Motto:

Religia, știința și parapsihologia spun adevărul numai atunci când se confirmă și se completează reciproc. Neconcordanța și adversitatea dintre ele arată ori neștiința noastră, ori minciuna, ori alte manifestări neștiințifice de natură malefică.

Adevărul și drumul fiecăreia dintre ele este unul singur: spre Divinitate.

De aceea, de ce să ne folosim de oricare dintre ele împotriva celorlalte două, de ce să înțelegem și să practicăm învățăturile lor în mod inconștient și necontrolat împotriva voinței Divinității și de ce să nu încercăm să le aducem pe toate în folosul nostru al tuturor pentru a ne apropia de Dumnezeu?

RELAȚIILE ADVERSE DINTRE ȘTIINȚĂ, RELIGIE ȘI PARAPSIHOLOGIE

În epoca noastră contemporană, extrem de tehnicizată *științific*, a concluziona că toate fenomenele și toate practicile parapsihologice sunt nu numai inutile, ci și satanice, deci periculoase și, ca atare, trebuie, absolut toate, nu numai abandonate, ci categoric interzise, ar fi nu numai o atitudine neștiințifică, dar periculoasă atât pentru oameni, cât și pentru religie, deoarece ar rămâne nelămurite și, deci, necredibile.

Or, este știut faptul că oricare fenomen sau tratament, cu cât este mai necunoscut, mai enigmatic, cu atât prezintă o curiozitate mai mare și o solicitare mai deosebită.

În fața oricărui fenomen necunoscut, atât știința, religia, parapsihologia și toți cei interesați, au trei obligații categorice:

1. Să nu accepte nimic nou, necunoscut, ocult, nelămurit științific și neverificat, deoarece s-ar putea să accepte *ceva* inutil sau chiar dăunător, periculos, în cazul de față satanic, cum ar fi spiritismul, poltergeismul, vrăjitoria, reîncarnarea, magia etc., care în mod sigur sunt confirmate de mii de ani ca fiind demonice [23, 58, 90, 91, 112, 113, 127, 170, 178, 211, 298, 365, 421, 470, 555].

2. Să nu respingă nimic nou, necunoscut, ocult, nelămurit științific și neverificat, deoarece s-ar putea să respingă *ceva* extrem de important atât pentru știință și religie, în general, cât și pentru omenire, în special [135, 139, 140, 144, 148, 149, 171, 595, 597, 608].

3. Să lămurească prin cercetare științifică și verificare sigură fenomenul sau tratamentul nou și numai după aceea să-l *eticheteze* ca satanic (periculos) sau ca științific, util la *ceva*, iar, în raport cu aceste concluzii

sigure, să-l excludă sau să-l accepte pentru totdeauna [118, 119, 120, 134, 152, 158, 159, 238, 441, 442, 443, 446, 450, 464].

Oricare altă atitudine este neștiințifică și dăunătoare interesului uman [22, 80, 217, 224, 227, 537, 551].

Dacă știința ar fi ținut cont de interzicerea anumitor reprezentanți habotnici ai religiei nu s-ar mai fi ajuns la fotografierea în sistem Kirlian a biocâmpului (aurei) oricărui individ, organ, țesut viu, la identificarea nodurilor Hartman (colții dragonului), la construirea de aparate care ne arată pe monitor modificările aurei și chakrelor, la identificarea și utilizarea eficientă a punctelor de acupunctură (presopunctură) etc. [45, 48, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 101, 175, 182, 189, 192, 269, 270, 313, 481, 490].

Este foarte adevărat că anumite fenomene, confirmate prin înregistrarea lor științifică, sunt produse de către energii (forțe) și prin mecanisme satanice: poltergeistul, înregistrarea spontană a unor voci necunoscute care transmit mesaje și se consideră eronat că aparțin unor defuncți, combustia spontană, mediumunitatea, scrierea spontană, identificarea prin fotografiere a fantomelor, apariția spontană a unor calități supranormale la cei posedați satanic (Vanga, Edgar Cayce), chirurgii din Filipine care operează fără incizii, întemeietorii de noi religii care pretind cu convingere că sunt trimiși de Dumnezeu etc. [230, 231, 232, 250, 264, 324, 338, 339, 343, 392, 593, 611, 665].

Dar, tocmai pentru a demonstra științific și a codifica definitiv ca satanice ori nesatanice, deci utile sau periculoase din punct de vedere spiritual și (sau) al sănătății, toate fenomenele, practicile și tratamentele parapsihologice (obscure, oculte), este nevoie de o colaborare strânsă, responsabilă și bine intenționată, între religie, știință și parapsihologie [202, 203, 204, 205, 206, 207, 313, 320, 325, 348, 484, 485, 608].

A lăsa în continuare nelămurite științific și necodificate ca utile sau inutile toate practicile și fenomenele oculte, necunoscute, ar fi o crimă împotriva spiritualității umane, ar fi ca și când am acoperi cu cenușă un foc puternic spunând că l-am stins, ar fi, în mod sigur, în avantajul magilor, spirițiștilor, vrăjitorilor etc., deci în avantajul lui Satan, deoarece practicile respective, oculte, nelămurite științific ca fiind satanice sau nesatanice, ar continua, fiind considerate foarte eficiente de către practicanții lor ocultști. Personal am cunoscut oameni de știință, licențiați, de o cultură generală vastă, care erau ferm convinși de adevărul reîncarnării și de faptul că în cadrul ședințelor de spiritism stăteau de vorbă cu spiritele Sfântului Apostol Andrei și ale altor mari sfinți. Or, dacă în momentul de față, adevărul științific al acestor fenomene și practici satanice ar fi demonstrat, codificat definitiv prin prisma celor trei căi de cunoaștere (știința, religia și parapsihologia) și binecunoscut, căderea sigură în păcat

prin acceptarea lor ca reale și utile nu s-ar mai produce cu atâta ușurință în rândul atât de multor necunoscători ai *adevărului* [105, 251, 253, 305, 346, 347, 418, 419, 515, 550, 605, 623, 643].

Iată de ce nu este bine, util, să excludem aceste practici oculte înainte de a le studia și a le aplica o *etichetă științifică, satanică, definitivă*, în fața căreia nimeni să nu mai poată spune nimic, să nu mai poată avea altă părere,

Religia, știința și parapsihologia sunt trei căi, trei discipline diferite, care studiază același domeniu: cunoașterea. Acesta este primul motiv pentru care ar trebui să se ajute, să se asocieze și să se suplinească reciproc și nicidecum să se excludă categoric, considerându-se ca incompatibile.

Incompatibilitatea dintre ele a fost creată în mod nejustificat de către ignoranța omului în procesul cunoașterii. Un exemplu celebru îl reprezintă arderea pe rug, din ordinul Bisericii Creștine, a lui Galileo Galilei, pentru că avusese curajul să spună un mare adevăr astronomic (că pământul se rotește) neînțeles de către reprezentanții religiei Evului Mediu.

Dar, religia a respins categoric și parapsihologia, confundând-o cu spiritismul, fără să-și dea seama că proorociile, levitațiile, aparițiile fantomatice și vindecările prin punerea mâinilor pe bolnavi etc., descrise în Biblie ca daruri divine, erau de fapt "precogniții", "levitații", "materializări", "dematerializări", "bioenergoterapii" etc., fenomene de care se ocupă parapsihologia și pe care știința deja le-a recunoscut ca *reale*, încercând să le găsească și explicația.

Interesant este faptul că, în timp ce știința, în multe cazuri de insuficiență cunoaștere a realităților, a negat și neagă religia, iar unii oameni de știință (Voltaire, Cioran) au fost atei convinși [113], așa cum și religia a negat unele fenomene și descoperiri științifice, niciodată, în istoria omenirii, parapsihologia nu a negat religia și Divinitatea, iar toți, absolut toți parapsihologii au fost și sunt convinși de existența lui Dumnezeu, chiar dacă unii, conștienți sau nu, slujesc satanității, de ale cărei energii malefice se folosesc în practicile lor oculte. Deocamdată.

De fapt, nici religia și nici știința nu sunt vinovate de respingerile lor reciproce și de neacceptarea de către ambele a parapsihologiei, ci exponenții lor, din ignoranță, din lipsă de cunoaștere a unor adevăruri ce păreau și încă mai par pentru mulți oameni ca imposibile.

Parapsihologii dotați, hipersenzitivi, nu pot să nu accepte atât știința, cât și religia, deoarece ei *simt* atât adevărurile științifice, cât și existența *sigură* a lui Dumnezeu. Cei care neagă Divinitatea nu sunt parapsihologi, deoarece nu sunt capabili să-și *simtă* existența.

Au rămas nemuritoare cuvintele celebrului I. C. Maxwell: "Puțină știință ne depărtează de religie; multă știință ne apropie de ea".

Marile descoperiri științifice contemporane au făcut ca nimeni să nu mai vrea să accepte dogmele religiei și conceptul "Crede și nu cerceta". După consolidarea în secolul trecut a evoluționismului lui Darwin și a materialismului dialectic ateu al lui Karl Marx, care, în blocul comunist, au reprezentat doctrina de bază a tuturor științelor, sciziunea dintre religie și știință a crescut și mai mult.

Negăsind sufletul în organe, țesuturi și celule, știința a început căutările în structura moleculelor și a atomilor. Vrând să pună mâna pe electronii care, după numărul lor, formează elementele chimice, au constatat că nu sunt decât o masă de energie încărcată cu electricitate negativă. Electronul nu este deci materie propriu-zisă, ci energie. Au mers mai departe, izolând teoretic numeroase microparticule, până la "quarci", a căror existență au dedus-o din calcule, după manifestările tranzitorii ale acestora. Au mers și mai departe, până la izolarea unor microparticule de "antimaterie" și au ajuns la concluzia că niciodată nu vor putea ajunge să izoleze sau măcar să cunoască cea mai mică particulă a materiei care, de fapt, se prezintă sub formă de undă, de energie în vibrație.

Dar, la nivelul acestor microparticule, unde mai este materia? Și-au adus aminte de afirmațiile savantului Gustav Le-Bon: "Materia este energie concentrată, iar energia materie disociată" [445].

Oamenii de știință, continuând cercetările, au descoperit că tot ce se petrece în "infiniul mic" (microcosmos) este reproducerea aproape exactă a ceea ce se petrece în "infiniul mare" (macrocosmos), atomul fiind, după opinia astrofizicienilor, tot atât de "poros" ca și sistemul solar, iar golurile dintre elementele sale, proporțional vorbind, sunt tot atât de imense ca cele ale spațiilor intersiderale.

Această analogie dintre macrocosmos și microcosmos care există și funcționează, contrar legilor *entropiei*, foarte inteligent și exact, de miliarde de ani, i-a obligat pe cercetători la meditație profundă. În felul acesta au ajuns la concluzia teoretică, dar indubitabilă că, dacă dincolo de structura infinitezimală a materiei, adică dincolo de electroni, neutri și quarci se află energia sub formă de microparticule ondulatorii, care vibrează, înseamnă că dincolo de energie se află informația, adică inteligența care a organizat energia și materia, iar dincolo de informație trebuie să se afle Dumnezeu, adică Cel ce deține informația, respectiv inteligența cu care a creat și cu care menține și organizează energia și materia.

În felul acesta, cercetătorii au fost obligați să-L accepte pe Dumnezeu tocmai pe baza rezultatelor cercetărilor lor, rezultate cu care se spera să se poată demonstra contrariul, adică absența Divinității. Iată, deci, că, în urma cercetărilor amănunțite și asidue, știința nu numai că nu s-a depărtat ci, din contră, s-a apropiat mai mult ca oricând de religie. Și se va apropia mereu!

Cunoașterea, cu toate cercetările științifice din viitor, va rămâne totuși limitată, incapabilă de a pătrunde dincolo de spațiul subcuantic, incapabilă de a se apropia prea mult de Dumnezeu și de a-L cunoaște. De ce? Pentru că intervine în mod obligatoriu "legea limitării cunoașterii Creatorului de către creația Sa", lege universală pe care o vom prezenta în alt capitol din această carte.

Religia, extrem de circumspectă, a privit și privește încă, cu multă neîncredere, atât spre știință, cât și spre parapsihologie. Ca și cum în această lume nu ar fi toate, absolut toate, inclusiv știința și parapsihologia, ale lui Dumnezeu, operele inteligenței Sale. Această situație l-a determinat pe F. Betex, înflăcărat apărător al Divinității, să afirme: "Ar fi timpul ca teologia tradițională să renunțe în fine la obiceiul care veșnic neagă, să termine odată cu propriile ei contradicții și să-și propună ca temă să ofere maselor o concepție creștină despre lume și despre natură, concepție care să fie explicită, bazată pe știință, istorie și adevăr" [51].

Considerăm că religia nu mai are niciun motiv să se teamă de știință și de parapsihologie [51, 96], din moment ce acestea o confirmă și o susțin, din moment ce toți oamenii mari de știință cred în Dumnezeu și, mai ales, din moment ce niciun fenomen fizic, matematic, chimic, astronomic, botanic, anatomic, fiziologic, filozofic, psihic, parapsihologic sau de altă natură nu ne pot demonstra științific că nu există Dumnezeu. Mai mult decât atât, aprofundarea amănunțită a lor, în loc să ne îndepărteze, ne apropie de Dumnezeu, de religie.

Parapsihologia și știința, care studiază fenomenele paranormale prin experimentările lor asupra acestor fenomene de graniță dintre știință, religie și paranormalitate, vin să confirme Biblia privind existența și interpretarea corectă a sufletului și a Divinității.

În privința organismului uman, parapsihologia operează cu trei corpuri: corpul fizic, corpul energetic (eteric) și sufletul. Corpul energetic (eteric) îl învelește pe cel fizic ca o anvelopă, fiind format de fapt din mai multe învelișuri numite câmpuri sau corpuri energetice, vizualizate, clasificate și descrise de "hipersenzitivi". Acest corp energetic (eteric), care poate fi fotografiat parțial (aura) prin electronografie, după cunoscuta tehnică Kirlian, îl vom prezenta amănunțit, cu toate învelișurile și caracterele sale, în capitolul privind reîncarnarea.

Sufletul, numit de majoritatea autorilor spirit, iar de alții [62, 95] corpul astral, corespunde unei structuri info-energetice net superioare, inaccesibilă deocamdată investigațiilor științifice sau parapsihologice. Din acest motiv, prof. W. Tiller, șeful Departamentului de Știința Materialelor al Universității Stanford, consideră că energiile sufletului ar putea să opereze cu viteze superluminice, de ordinul a 10^{10} până la 10^{20} de ori mai mari decât viteza luminii [419]. Deși unii autori [199] afirmă că

sufletul a fost deja fotografiat, noi nu putem afirma cu certitudine decât că, deocamdată, parapsihologia nu operează decât cu manifestări sub diverse forme ale corpurilor energetice și, mai puțin probabil, ale sufletului.

În epistola I către Tesaloniceni, Sf. Apostol Pavel scrie: "Dumnezeul păcii Înșuși să vă sfințească pe voi desăvârșit, și duhul vostru, și sufletul și trupul păzească-se în întregime, fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Isus Hristos" (I Tesaloniceni 5-23). Găsim în acest verset denumirile celor trei corpuri pe care le studiază și parapsihologia: duhul (corpul energetic, eteric), sufletul (spiritul, corpul astral) și trupul (corpul fizic). Iată deci că nu există nicio diferență între Biblie și parapsihologie în legătură cu cele trei corpuri ale omului: fizic, energetic și spiritual.

Că parapsihologia este cu adevărat o știință de mare actualitate și importanță practică nu mai contestă nimeni. În prezent, se folosesc în cercetările parapsihologice metode, tehnici și aparatură ca în oricare altă știință, iar judecarea și interpretarea rezultatelor se face după cele mai riguroase și exigente criterii științifice.

Criticii parapsihologiei cer pentru fenomenele parapsihologice aplicarea în laborator a criteriilor hiperrestrictive ale repetabilității (după voie), măsurării exacte și reproducerii artificiale. Cum bine observă Victor Săhleanu, "după aceste criterii nici istoria, nici astronomia, nici paleontologia, nici biologia în general, nici psihologia nu sunt științe" [192].

Faptul că fenomenele parapsihologice sunt rare și foarte dificil de reprodus în laborator nu înseamnă că ele nu există sau că nu pot face obiectul unor studii științifice.

Pentru compromitere, se încearcă identificarea parapsihologiei cu "spiritismul", care, de fapt, reprezintă epoca "preistorică" a parapsihologiei. Iar, în momentul de față, "spiritismul" este limitat la numai câteva tehnici încă obscure de parapsihologie, cum ar fi: comunicările transcendente (cu spirite) și vrăjile (farmece, descântece), pe care le practică laicii, folosind de obicei energii malefice (satanice), în majoritatea cazurilor în scopuri tot malefice, distructive, mergând până la îmbolnăvirea sau uciderea anumitor persoane ("moarte magică") prin alterarea și dezorganizarea câmpurilor lor energetice [12, 211]. Să nu uităm însă că, folosind energii benefice (divine) în scopuri benefice (și nu distructive!), izolându-ne de energiile malefice (prin tehnici de exorcism), realizăm *sacrodeteție* și *sacroterapie*, care nu mai înseamnă *spiritism*, ci sunt tehnici descrise sau numai amintite frecvent în Biblie, folosite de sfinți sau de inițiați pentru a afla anumite informații (permise) și pentru a vindeca anumiți bolnavi cu ajutorul Divinității. Prin urmare, în legătură cu aceste tehnici, rezervate de obicei celor dotați, contează nu forma, tehnica în

sine, ci cu ce și cu cine se lucrează, cu energii malefice sau benefice, cu satanitatea sau cu Divinitatea. Întrucât Divinitatea este foarte greu abordabilă, de către foarte puține persoane (hărăzite), destul de rar, în anumite condiții de exorcism și numai în anumite scopuri benefice, îi determină pe majoritatea vrăjitorilor și ghicitorilor să colaboreze cu energiile malefice, care nu sunt pretențioase și îi ajută cu ușurință în practicile lor oculte, malefice. Aceasta este singura latură "neagră" care compromite parapsihologia, numită pe drept cuvânt "spiritism", cu care nici religia, nici știința, nici umanitatea, nimeni, absolut nimeni, în afară de satanitate, nu poate fi de acord.

De altfel, foarte multe fenomene și tehnici parapsihologice se confundă cu cele religioase, dacă avem în vedere că, în majoritatea cazurilor, sursa lor energetică este aceeași, fiind reprezentată de diferitele forme de energie divină cosmică, aparținând Duhului Sfânt. Multă lume confundă miracolele mistice cu cele magice, pentru că nici nu se poate stabili cu ușurință dacă stigmatele, levitația, vindecările miraculoase, telekinezia etc. sunt fenomene religioase sau parapsihologice. Exceptând mărturisirea personală a celor în cauză care știu și spun cu ce fel de energii lucrează (satanice sau divine), pentru restul cazurilor, fenomenelor și al practicilor (oculte, singurul criteriu de departajare rămâne verdictul autorităților bisericești, bazat pe intuiția cauzelor, caracterele fenomenelor și pe analiza unor mici detalii de tehnică ori atitudine. De exemplu, se cunoaște faptul că levitația sfinților poate dura câteva ore, iar trupul pare că-și pierde greutatea, în timp ce levitația mediumurilor nu depășește câteva minute, iar trupul lor pare că se sprijină de ceva, că e susținut de un suport invizibil. De asemenea, stigmatele sfinților (adevăratele stigmate) se spune că se deosebesc de cele pe care și le provoacă unii magicieni laici prin autosugestie sau sugestie hipnotică, în funcție de trăirea interioară a celui în cauză, condițiile de apariție, atitudinea posesorului, structura lor fizico-chimică, evoluția și procesul vindecării etc.

Parapsihologia nu a fost condamnată de către religie din cauza esenței sale oculte, ci pentru că a fost și este suspectată că lucrează cu alte energii decât cele divine. Ceea ce nu se poate contesta.

Până în prezent niciunul dintre criteriile de separare a fenomenelor și practicilor oculte (parapsihologice) de cele inspirate de Dumnezeu nu poate fi decât subiectiv și nesigur, știut fiind că nu există nicio persoană și nicio modalitate cunoscută care să identifice cu siguranță persoanele purtătoare de har divin pentru că "...nepătrunse sunt căile Domnului". Exemple: Sfântul Martin, evanghelizatorul galilor, avea întâlniri nocturne cu zeii, Sfântul Sulpicius lua în mână cărbunii aprinși fără să se ardă, Sfântul Bernard reușea să alunge muștele din mănăstire prin simpla rostire a cuvintelor "escomunico eos", Sfântul Dominic practica levitația exta-

tică, maica Agnes bilocația, Sfânta Cristina sărea prin copaci din creangă în creangă ca o pasăre (extazul zburător), Sfântul Mucenic Ciprian înainte de a se creștina, cât timp a slujit lui Satan, a făcut cu ajutorul acestuia atât de multe și de mari minuni încât a uimit antichitatea [8, 28, 647].

Deseori Biserica s-a văzut în imposibilitatea de a se pronunța corect "pentru" sau "contra" unui fenomen paranormal sau chiar științific. Așa au fost condamnați pe nedrept Giordano Bruno, Galileo Galilei, Copernic, Ioana d'Arc etc. Nu cumva aceste condamnări atât de nedrepte au fost consecința șoaptelor satanice la urechile judecătorilor? [28]

Mircea Eliade spune că "reacțiile ostile ale Bisericii și mai ales excesele Inchiziției au contribuit la sărăcirea, ba chiar la sclerozarea experienței creștine" [201, 208].

Și, totuși, realitatea acelor vremuri, ca și mulți cercetători istorici actuali ne arată concret că, cu excepția unor greșeli regretabile, Inchiziția a fost la vremea ei un rău necesar, deoarece se înmulțiseră peste măsură fenomenele și practicile de magie neagră: sabaturile vrăjitorești, liturghiile negre, cultele sacrificiale și vampirice, riturile de fecunditate consacrate Dianei etc. [28, 211].

Adevărul este că, atât prin tehnici de exorcism (sacroterapie, sacro-detectie), cât și prin tehnici de magie neagră în care sunt invocate energiile malefice (satanice), se pot realiza fenomene paranormale, adevărate minuni care uimesc lumea. Importantă este diferența dintre ele. Vasile Avram, care s-a ocupat de studiul numeroaselor vindecări și diagnostice exacte realizate pe bandă, destul de recent, de către preotul din Ilba (Maramureș), a constatat că acesta nu le realiza numai prin procedee pur religioase, la biserică, ci și prin procedee considerate mai mult de esență ocultă, cu singura deosebire certă că, în loc de descântece, cuțit, cărbune sau alt obiect magic, folosea rugăciunea, crucea, aghiazma și cădelnița cu tămâie, iar pe bolnav îl obliga la post și rugăciune [28]. Este, deci, clar că preotul lucra numai cu energii divine și, prin urmare, practica sacroterapia și sacrodectia. Pentru că, de fapt, nu contează locul, momentul și alte amănunte ale tehnicii de lucru, ci energiile care sunt invocate, cu care se lucrează. Autorul se întrebă de ce preoții "vindecători" sunt destul de rari, din moment ce toți practică zilnic, toată viața, exorcisme. Răspunsul nostru ar fi că nu toți au, în această lume, acest "har" (putere), respectiv "câmp energetic benefic" de la Dumnezeu. Așa cum nici Sf. Ioan Botezătorul și nici Maica Domnului se pare că în timpul vieții nu au avut acest "har", deoarece nu ne-au rămas cunoscute din timpul vieții lor niciun fel de minuni deosebite, care, în schimb, după aceea, au devenit fără de număr, extrem de maiestose, continuându-se și în zilele noastre, la nesfârșit.

În legătură cu radiesteziștii și bioenergoterapeuții, specialistă în radiestezie, Bucur Gabriela [76] este convinsă că: "...spiritualitatea este

cea dătătoare de forță vitală, fizică și biotică de cea mai bună calitate. În afara respectării angajamentului deontologic, radiestezistul trebuie să fie în permanentă legătură cu Divinitatea, cu Bunătatea lui Dumnezeu, cu Isus, fără de care își rupe aripile".

Claudian Dumitriu [194, 195], întemeietorul și președintele Societății Române de Radiestezie, precizează că: "Pot dărui info-energiile necesare vindecării numai cei care le posedă într-o cantitate suficientă și cu o calitate anume; un om cu beneficiate scăzută nu se poate specializa într-un domeniu în care se impune folosirea unor energii benefice... Beneficiata și credința în Dumnezeu sunt calități de bază necesare creșterii eficienței și a "puterii" info-energetice (vindecătoare) a practicanților. S-a observat că se ajunge la performanțe superioare mai repede prin credința în Dumnezeu decât prin cunoașterea și practicarea unor arte spirituale cum ar fi Yoga, Rei-Ki, Tai qi quan, Qi gong" [52, 109, 180, 192, 194, 208, 226, 302, 319, 357, 386, 469, 484].

Voi încerca să arăt importanța calității energiilor divine sau malefice folosite în diferite tehnici paranormale prin două modeste exemple din viața mea, deși nu dispun de calități deosebite.

Într-o seară din toamna anului 1992, folosind cea mai puternică tehnică din câte cunoșteam din cărți, am încercat să mă folosesc de energiile din cosmos (fără a mă gândi măcar la cele divine) și să realizez un experiment de telekinezie cu ajutorul acestor energii cosmice necunoscute. Întâmplarea a făcut ca experimentul să reușească, iar eu să fiu foarte mulțumit de rezultatul obținut. Încercând însă, la terminarea experimentului, să merg în camera mea, abia am fost în stare. Nu mai aveam putere să mă mișc, mușchii abia se contractau. Am căzut spontan într-un somn profund. După patru ore m-am trezit cu foarte mare greutate la insistențele fiului meu, care îmi striga cu disperare: "Scoală-te odată, că pierzi trenul! Ce s-a întâmplat cu matală?" Abia am fost în stare să mă îmbrac și să ajung la gară, unde urcatul în vagon mi s-a părut aproape imposibil de greu. Mi-am dat seama că trebuia să mă reîncarc repede energetic și nu reușeam prin niciuna din tehnicile cunoscute. Tocmai dimineața, după cinci ore de mers, la destinație, disperat că nu reușesc să mă încarc energetic, mi-am amintit de Dumnezeu și de "Rugăciunea" lui Alexis Carel [88]. Am regretat foarte mult ce făcusem, folosind cele mai puternice tehnici, apelând numai la energiile cosmice "nediferențiate" fără ca măcar să-mi fi amintit de energiile divine, de Dumnezeu, sau dacă aveam voie să încerc experimentul parapsihologic respectiv care mă epuizase. Am apelat imediat la aceleași tehnici de încărcare energetică a mea, dar am folosit numai energiile divine într-un moment de disperare, când trenul își încetinise mersul pentru oprire în stație, când eu nu eram capabil încă să mă ridic de pe canapea să cobor. Spre marea mea surprindere, mi-am revenit.

Parcă o forță nevăzută mă scosese dintr-un mormânt din care nu mai puteam scăpa și mă pusese pe peron. Parcă cineva mă scosese spontan dintr-o stare de paralizie generală și mă pusese într-o stare firească de funcționare. Am reușit să umblu toată ziua prin oraș și să-mi rezolv toate problemele pentru care venisem, fără ca seara să mă fi simțit obosit. Întâmplarea nu numai că m-a nemulțumit, dar a reușit să-mi creeze o stare de teamă. Am fost, sunt și voi rămâne ferm convins că eu nu am contribuit poate cu nimic la reușita experimentului telekinezic, dar tot atât de convins sunt că încercarea mea de a face acest lucru (despre care nici nu știam că am voie) m-a descărcat foarte grav energetic, până la epuizare.

Teama acestei încercări paranormale m-a determinat să mă hotărâsc să renunț definitiv la toate aceste tehnici și preocupări.

Numai că, în vara anului următor (1993), aflându-mă pe munte, în concediu, băiatul meu cel mic mă anunță, strigând disperat, că fratele său, băiatul meu cel mare, a căzut jos și nu se mai poate scula după ce fusese mușcat în urmă cu 15-30 de minute de o viperă. Am alergat repede. L-am găsit culcat, în fibrilație atrială, cu pulsul abia perceptibil la artera carotidă. Abia reușea să-mi spună cât de rău îl dureau ambii rinichi și intestinele. Se instalaseră deja eritemul și edemul dureros, voluminos, al întregului membru superior drept, de la police, de care fusese mușcat, până la axilă inclusiv, în care deja se palpa o adenopatie destul de voluminoasă și foarte dureroasă. Am rămas uimit la vederea acestei evoluții locale și generale atât de rapide. Singura lui salvare era serul antiviperin. Numai că eu nu aveam la mine nici măcar o seringă sau o fiolă cu ceva, iar până la cel mai apropiat loc pentru cel mai elementar ajutor medical făceam mai multe ore cu mașina, care nouă ne lipsea. Nu exista nicio salvare! Știam că în maximum o oră fiul meu trebuia să moară, fără să-l pot ajuta cu ceva, însă așa o nenorocire nu puteam nici măcar să o concep! Mi-am amintit imediat și de cele mai puternice tehnici bioenergoterapeutice în acest scop, și de energiile divine, și de Dumnezeu, și de "Rugăciunea" lui Alexis Carel [88]. Am folosit aceleași tehnici cu care încercasem și reușisem anterior experimentul de telekinezie, dar am apelat numai și numai la energiile divine, la Dumnezeu, cu toată puterea ființei mele. Spre surprinderea mea, după o oră fiul meu nu numai că nu murise, ci reușise deja să meargă singur la toaletă, obligat de fenomenele gastro-intestinale hipervagale provocate de veninul viperin. Fibrilația atrială cedase, iar pulsul deja se palpa la artera radială. M-am temut, din cauza durerilor renale atroce și prelungite (edem renal), că va intra în insuficiență renală acută. Nici măcar acest accident nu s-a întâmplat. În seara aceleiași zile nu mai avea nimic. Ne-am continuat cu toții concediul pe munte fără alte necazuri. De la acest eveniment mi-au rămas ca martori ambii copii și cei patru proprietari ai cabanei în care am dormit pe toată perioada concediului de două săptămâni petrecute acolo, la munte.